

Складові елементи бюгельних протезів та особливості їх конструкції

Бюгельні протези є різновидом часткових знімних протезів, що розподіляють жувальний тиск не тільки на слизову оболонку протезного ложа, але й на опорні зуби.

Показання до виготовлення бюгельних протезів:

- середні та великі дефекти зубного ряду,
- стійкість наявних зубів до різнобічних навантажень.

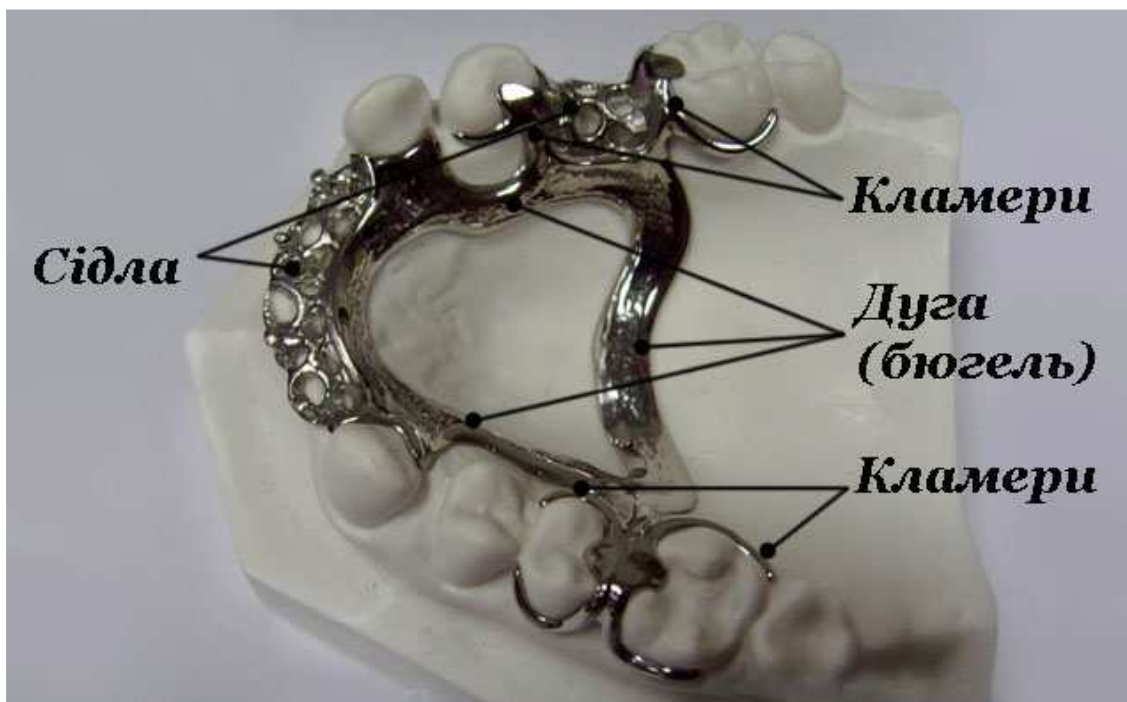
Складаються бюгельні протези із металевого каркаса, до якого кріпляться пластмасові базиси із штучними зубами.

Металевий каркас бюгельного протеза складається із дуги (на н/щ) або з'єднувача (на в/щ), сідел та опорно-утримуючих елементів. Кожна з цих складових частин виконує певну функцію і має відповідну будову.

Дуга (з'єднувач) бюгельного протеза

Дуга (бюгель) – металева пластинка певної форми й розмірів. Вона з'єднує деталі бюгельного протеза в єдине ціле.

На верхній щелепі розташування з'єднувача залежить від характеру дефекту зубного ряду. Найчастіше його встановлюють на межі між середньою та задньою третинами піднебіння, на 10-12 мм уперед від лінії «А». У такому положенні з'єднувач неможливо дістати кінчиком язика і зняти протез. Крім того, він не впливає на вимову і не подразнює спинку язика, а пацієнт легше звикає до протеза.

Металевий каркас бюгельного протеза на верхню щелепу

Якщо дефект зубного ряду локалізується у фронтальному відділі, то з'єднувач розташовують у передньому положенні, коли ж втрачено бічні зуби, то краще його розміщувати в задньому. За різко вираженого торусу з'єднувач має його оминати. У випадку переднього розташування з'єднувач повинен бути широким та тонким, у вигляді металевої пластинки, аби зменшити вплив на вимову.

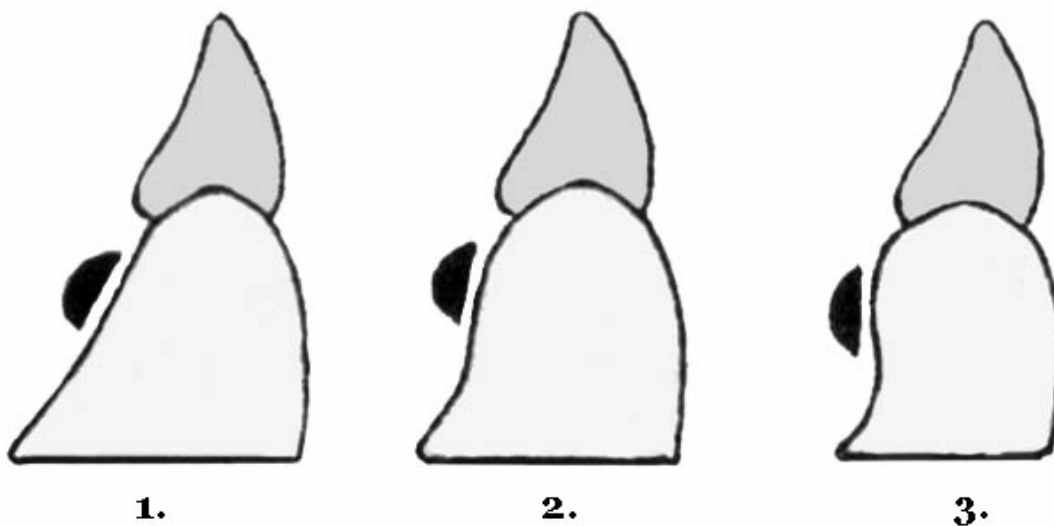
Для верхньої щелепи оптимальним є напівкруглий чи напівовальний з'єднувач. Ширина: від 5 до 10 мм, товщина: 0,8-1,5 мм. Краї мають бути закругленими. Від слизової оболонки має відходити на 0,3-0,5 мм. Кінці з'єднувача в ділянці альвеолярних гребенів, на рівні 6-7-х зубів, входять у сідла, які повинні відходити від слизової оболонки на 1,5-2 мм.

На нижній щелепі дугу найзручніше розташовувати по лінії, яка проходить нижче від шийок зубів. Вона може бути підковоподібною з напівовальним чи овальним перерізом. Ширина дуги не повинна бути меншою 3 мм, товщина – 1,5 мм.

Розташування дуги стосовно альвеолярного гребня залежить не лише від піддатливості м'яких тканин, але й від форми альвеолярного гребня з оральної сторони.

Розрізняють 3 форми альвеолярного гребня нижньої щелепи:

1. похилий,
2. прямовисний,
3. із западиною.

Різновиди розташування дуги відносно альвеолярного гребеня нижньої щелепи

Якщо оральна сторона нижнього альвеолярного гребеня має похилу форму (1), дугу розміщують на відстані, що дорівнює величині піддатливості слизової оболонки, але не більше, ніж на 1,5 мм. Інакше дуга заважатиме вимові.

Якщо оральна сторона прямовисна (2), дугу розташовують на мінімальній відстані від слизової оболонки – 0,5 мм. Це спричинено тим, що дуга під дією жувального тиску зміщуватиметься по вертикалі і не заглиблюватиметься в слизову оболонку.

Якщо оральна сторона нижнього альвеолярного гребеня із западиною (3), дугу розміщують на рівні найбільшого виступу на відстані 0,5 мм.

Кінці дуги в ділянці дефектів зубних рядів (як і на верхній щелепі) закінчуються сідлами, які відходять від альвеолярного гребеня на 1,5-2 мм.

Сідла. Розташовані в межах дефекту зубного ряду на відстані 1,5-2 мм від альвеолярного відростка, щоб запобігти контакту слизової оболонки з металевим каркасом.

Базис бюгельного протеза. Пластмасова пластинка, яка охоплює беззубі альвеолярні відростки і служить для укріплення штучних зубів.